

בו ע ז ט ל

א ל ג ו ר י ה

29.3.97 - 8.3.97

פתיחה: שבת, 8.3.97 בשעה 12:30

"מקור העולם", 1995, 120x120 ס"מ, הומאז' לגוסטב קורבה (1867)

לקסיקון רקמת החיים המשפחתית של בועז טל נחשף בתערוכה זו לאיכויות של צמצום, בגרות והגות פנימית. האלבום המשפחתי של טל, מבויים ומצוטט, מפוכח וספקן. האלבום מכיל: אבא, אמא, ילד, ומצוטטים בו באופן ישיר או עקיף קראווגיו, רמברנדט, וורמר, קורבה, דושן ואחרים.

הניקיון מאובייקטים מחדד את המאבק הפנימי שבין הידיעה הספקנית, המפוכחת לבין הרגש הדומיננטי הקיים במעגל המשפחתי. בועז טל יצר כאן אלגוריה לבדידות האדם, כאבו, נפילתו ומיניותו. בדידות אכסיסטנציאליסטית שקיימת גם בתוך ארגון משפחתי. הצילום יוצר תחושה של שכבות שקופות הכולאות את האור בתוכן. אור שממיס את הדמות ושובר את קווי המתאר החדים. החושך, מדגיש את המופלא, הרומנטי, את המיסתורין, החרדה והיאוש. אך את החושך אי אפשר לראות בלי אור והאור הוא אור צהוב, כלוא, חולה.

כאשר התרגלה העין לדימוי המבליח מבעד לכהות, תתגלה שקיפות עמוקה, בלתי אחידה, ותחשף התרחשות נוספת, התרחשות המותירה את הצופה עם תחושת מציצנות.

המציצנות מועצמת בצילום - ציטוט של "מקור העולם", קורבה, 1867. ציור שהשפיע גם על יצירתו של דושן "נתונים", 1946-66. אצל קורבה, המיניות מתפרצת. אצל דושן, גולח שיער הערווה מהדמות השוכבת ומיניותה טושטשה. אצל בעז טל המיניות המסורסת חריפה, בעיקר בצילום הגבר.

בצילום הילדה, תחושת נפילתו של איקרוס לא נותנת מנוח. הבד האדום מונח כמו כנף חבולה לאחר מעוף שהשתבש. רגליים - ידיים נוספות שמתגלות מחדדות את תחושת הקשר הבלתי ניתן להפרדה מבני המשפחה האחרים.

צילום הפירות, שעבר תהליך של צמצום ופישוט מתחבר כציטוט לציורי "הווייטס" מהמאה ה-17. ציור העוסק בחומר המתכלה. בצילום של בעז טל, מוקרן רגש של אינטימיות ארוטית ומסתורית בכליון.

צילום האשה הדומעת, האשה שממשיכה לתפקד, להצטלם, להסתרק, מבלי להסתיר את המציאות הקיומית המורכבת של חייה, מהווה, אולי, את עמוד השדרה במעבדה המשפחתית הנבדקת, נחקרת, ומקיימת את שפת הצילום של בעז טל.